

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 340

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1222

Προσωρινὴ Διοίκηση τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ Εἰδικῶν Ταμείων καὶ τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1982.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα Νόμον:

Ἄρθρο 1.

1. Ἡ προσωρινὴ διοίκηση τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1982 καὶ μέχρι νὰ ψηφιστεῖ ὁ σχετικὸς προϋπολογισμός, γίνεται μὲ βάση τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1982, ποὺ θὰ κατατεθεῖ στὴ Βουλὴ καὶ σύμφωνα μὲ ὅσα ὁρίζονται εἰδικότερα στὰ παρακάτω ἄρθρα.

2. Μέχρι νὰ κατατεθεῖ στὴ Βουλὴ ὁ Κρατικὸς Προϋπολογισμὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1982, ἡ προσωρινὴ διοίκηση τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, γίνεται μὲ βάση τὶς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1981, ὅπως αὐτὲς θὰ διαμορφωθοῦν μέχρι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1981, καὶ σύμφωνα μὲ ὅσα ὁρίζονται εἰδικότερα στὰ παρακάτω ἄρθρα.

Ἄρθρο 2.

1. Στὴ διάρκεια τῆς προσωρινῆς διοίκησης τοῦ προηγούμενου ἄρθρου:

α) Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τοὺς νόμους ποὺ ἰσχύουν, βεβαιώνονται καὶ εἰσπράττονται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις ποὺ τὰ διέπουν καὶ εἰσάγονται στὸν προϋπολογισμὸ μὲ τοὺς κωδικοὺς ἀριθμούς, ὅπως αὐτοὶ ἀναγράφονται στὸν προϋπολογισμὸ ἐσόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1981.

β) Γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1982, μπορεῖ νὰ διαθέτονται ἀπὸ τοὺς κύριους διατάκτες πιστώσεις, μὲ βάση τὶς ἀντίστοιχες πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1981, ὅπως αὐτὲς θὰ διαμορφωθοῦν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1981, μέχρι τὰ τέσσερα δωδέκατα (4/12) αὐτοῦ, ἢ μέχρι τὸ σύνολο τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1982 ἀπὸ τὴν κατάθεσή του στὴ Βουλὴ γιὰ ψήφιση, ὅπως θὰ ὁρίζεται κάθε φορὰ μὲ πράξεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 20 τοῦ Κώδικα Δημόσιου Λογιστικοῦ.

2. Σὲ περιπτώσεις συμβατικῶν ὑποχρεώσεων, προμήθειας πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἢ θεομηνιῶν, ἐπιτρέπεται ὑπέρβαση τῶν τεσσάρων δωδεκάτων (4/12) ποὺ ὁρίζονται στὴν προηγούμενη παράγραφο, ὕστερα ἀπὸ εἰδικές, γιὰ κάθε περίπτωση, ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρο 3.

1. Στὴν αὐτὴ προσωρινὴ διοίκηση τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1982, ἐπιτρέπεται νὰ εἰσάγονται τυχὸν νέα ἔσοδα, μὲ κωδικὸ ἀριθμό, ποὺ θὰ ὁρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφονται πιστώσεις γιὰ τὴν πληρωμὴ δαπανῶν, ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ εἰδικοὺς νόμους, τὶς ὁποῖες δὲν προβλέπει ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1981 ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1982 ἀπὸ τὴν κατάθεσή του στὴ Βουλή.

3. Μὲ ὅμοιες ἀποφάσεις ἐπιτρέπεται ἡ αὐξομείωση πιστώσεων, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 15 τοῦ Κώδικα Δημόσιου Λογιστικοῦ, ἡ ἐγγραφὴ στοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων πιστώσεων ἴσων ποσῶν μὲ τὰ ἔσοδα ποὺ πραγματοποιοῦνται, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 16 τοῦ ἴδιου Κώδικα, ἡ ἀναπλήρωση πιστώσεων ἀπὸ τὸ ἀποθεματικό, οἱ ὁποῖες χωρὶς ἐπέκταση τῶν Ὑπηρεσιῶν θὰ ἦταν ἀνεπαρκεῖς, καθὼς καὶ ἡ κατάργηση ἢ τροποποίηση τῆς κατονομασίας τῶν κωδικῶν ἀριθμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἡ συγχώνευσή τους, ἡ ἀνάπτυξή τους σὲ περισσότερους καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς σειρᾶς τους.

Ἄρθρο 4.

Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ὁ χαρακτηρισμὸς πιστώσεων ὡς δεκτικῶν ἔκδοσης ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐνταλμάτων μὲ ἀπόδοση λογαριασμοῦ.

Ἄρθρο 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1982.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους

Ἀθῆναι, 30 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1223

Κύρωση τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου καὶ ρύθμιση ὁρισμένων ἄλλων δασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα Νόμον:

Ἄρθρο 1.

1. Κυρώνεται τὸ Τελωνειακὸ Δασμολόγιο Εἰσαγωγῆς ποὺ ἀκολουθεῖ στὸ τέλος τοῦ νόμου αὐτοῦ καὶ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μέρη μὲ τὶς ἐνδείξεις «Μέρος πρῶτο — Προκαταρκτικὲς Διατάξεις» καὶ «Μέρος δεύτερο — Πίνακας Δασμῶν».

2. Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 9 καὶ 10 τοῦ Ν.Δ. 4088/1960 «περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς» ἐφαρμόζονται καὶ μὲ τὸ καθεστὼς τοῦ κυρούμενου μὲ τὸν παρόντα νόμο Δασμολογίου, γιὰ τὴ ρύθμιση τῶν ἴδιων θεμάτων, θεωρούμενες ὅτι ἀναφέρονται στὸ Δασμολόγιο αὐτό.

3. Τὸ ποσοστὸ τοῦ δασμοῦ ποὺ ἀποδίδεται στοὺς δικαιούχους τρίτους σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4088/1960 ὑπολογίζεται μόνο στὸ δασμὸ ποὺ ἀποτελεῖ ἔσοδο τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

4. Ρυθμίσεις σχετιζόμενες μὲ τὶς διακρίσεις τῶν Δασμολογίων ποὺ ἴσχυσαν στὸ παρελθὸν ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν καὶ μὲ τὸ καθεστὼς τοῦ κυρούμενου Δασμολογίου, βάσει τῆς ἀντιστοιχίας τῶν διακρίσεων αὐτοῦ πρὸς τὶς διακρίσεις τῶν Δασμολογίων ποὺ ἴσχυσαν.

5. Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα, μικροδέματα καὶ ἀντικείμενα ἐπιστολικοῦ ταχυδρομείου, ἐφόσον περιλαμβάνουν εἴδη βοήθειας ἢ ἀτομικῆς χρήσης ἢ δείγματα μὲ ἀξία, παραδίνονται στοὺς παραλῆπτες τους μὲ τὴν καταβολὴ τῶν δασμῶν ποὺ βεβαιώθηκαν.

6. Γιὰ ἕνα τρίμηνο ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τοῦ κυρούμενου Δασμολογίου, ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὅπως αὐτὸς ἰσχύει σήμερα, σὲ περιπτώσεις ἀοριστίας σχετικὰ μὲ τὴν περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος.

7. Μὲ τὴν ἰσχὺ τοῦ παρόντος, καταργεῖται τὸ Ν.Δ. 4088/1960 «περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς» ἐκτὸς ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 9 καὶ 10 αὐτοῦ.

8. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ κυρούμενου μὲ αὐτὸ Δασμολογίου ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου 1981.

Ἄρθρο 2.

1. Ἐπεκτείνεται στὴν περιοχὴ τῆς Δωδεκανήσου ἡ ἐφαρμογὴ τῶν παρακάτω διατάξεων, ποὺ ἰσχύουν σήμερα στὴ λοιπὴ Ἑλλάδα:

α) Τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 1 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 118/1974 «περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς καὶ συναφῶν τινῶν διατάξεων».

β) Τοῦ Ν.Δ. 1228/1972 «περὶ τοῦ δασμολογητέου βάρους τῶν ἐμπορευμάτων καὶ δασμολογικῆς μεταχειρίσεως τῶν συσκευασιῶν».

γ) Τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1920 Β.Δ. «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ Τελωνειακοῦ δασμολογίου» καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων νόμων, διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων μὲ δασμολογικὸ περιεχόμενο.

δ) Τῶν πράξεων μὲ κανονιστικὸ περιεχόμενο ποὺ ἐκδόθηκαν σὲ ἐκτέλεση τῶν παραπάνω διατάξεων.

2. Καταργοῦνται:

α) Τὸ τοπικὸ Δασμολόγιο Δωδεκανήσου, ποὺ διατηρήθηκε σὲ ἰσχὺ μὲ τὴν ἀριθ. 2/31.3.1947 προκήρυξη τοῦ τότε Στρα-

τιωτικοῦ Διοικητῆ Δωδεκανήσου, ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ΛΔ'/1947 Ψήφισμα τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

β) Οἱ ἀριθ. 39040/4.11.1948, 21442/1.3.1949 καὶ 37111/1950 ἀποφάσεις τῆς τότε Γενικῆς Διοίκησης Δωδεκανήσου, σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιβολὴ δασμολογικῆς εἰσφορᾶς στὰ εἰσαγόμενα στὴ Δωδεκάνησο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ ἐμπορεύματα, καθὼς καὶ οἱ τροποποιητικὲς ἢ συμπληρωματικές τους ἀποφάσεις.

γ) Ὅλες οἱ λοιπὲς διατάξεις νόμων, διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων ποὺ διέπουν σήμερα στὴ Δωδεκάνησο τὰ θέματα ποὺ ρυθμίζονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου.

δ) Οἱ ἁρμοδιότητες τοῦ Νομάρχη σὲ δασμολογικὰ θέματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ ἄλλοτε Στρατιωτικοῦ Διοικητῆ Δωδεκανήσου.

3. Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα, τὰ μικροδέματα καὶ τὰ ἀντικείμενα ἐπιστολικοῦ ταχυδρομείου, ἐφόσον περιλαμβάνουν εἴδη βοήθειας ἢ ἀτομικῆς χρήσης ἢ δείγματα μὲ ἀξία, ποὺ ἐπαληθεύτηκαν ἀπὸ τὶς Τελων. Ἀρχὲς τῆς περιοχῆς Δωδεκανήσου πρὶν ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, παραδίνονται στοὺς παραλῆπτες μὲ τὴν καταβολὴ τῶν δασμῶν ποὺ βεβαιώθηκαν βάσει τοῦ δασμολογίου ποὺ ἴσχυε μέχρι σήμερα στὴν περιοχὴ αὐτή.

4. Γιὰ ἕνα χρόνο ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναστέλλεται γιὰ τὴν περιοχὴ τῆς Δωδεκανήσου ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 12 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὅπως αὐτὸς συμπληρώθηκε καὶ τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, σὲ περιπτώσεις ἀοριστίας σχετικὰ μὲ τὴν περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 25 παρ. 2 ἐδάφιο δ' τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικα.

5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχίζει τὴν 1η Ἰουλίου 1980.

Ἄρθρο 3.

1. Ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος κατανάλωσης σὲ ποσοστὸ 25% ἀπὸ 1.1.80 μέχρι καὶ 25.4.80 γιὰ τὸν τελωνισμὸ τῶν εἰδῶν τῶν παρακάτω κεφαλαίων, κλάσεων καὶ διακρίσεων τοῦ τότε δασμολογίου εἰσαγωγῆς:

Δασμ. κλ. 0302Γ3 καὶ Δ. (ἐξαιροῦνται τὰ αὐγὰ βακαλάου γιὰ τὴν παραγωγὴ ταραμᾶ), δ.κλ. 04.04Β6-9, δ.κλ. 06.03, 06.04, 08.01, κεφ. 16 (ἐξαιροῦνται οἱ δ. διακρ. 16.02Γ, 16.04Γ2, Δ, Ε καὶ Ζ καὶ 16.05Γ), δ. κλ. 17.04, 18.06, 19.08, 20.06, 20.07 κεφ. 21 (ἐξαιροῦνται τὰ εἴδη τῆς δ. κλ. 21.06), δ. κλ. 22.03, 22.05, 22.06, 22.09Γ μέχρι καὶ Η, 24.02, 25.15, κεφ. 33, κεφ. 34 (ἐξαιροῦνται τὰ εἴδη τῶν δ. διακρ. 34.01Γ καὶ 34.03Α), δ. κλ. 35.06Β, δ. κλ. 39.07Γ καὶ Ε 40.14Α, κεφ. 41 (ἐξαιροῦνται τὰ ἀκατέργαστα καὶ ἡμικατεργασμένα καὶ τὰ εἴδη τῆς δ. κλ. 41.09), κεφ. 42 (ἐξαιροῦνται τὰ εἴδη τῆς δ. κλ. 42.04), κεφ. 43, δ. κλ. 44.24 καὶ 44.27, κεφ. 46, δ.κλ. 48.21Γ καὶ Δ.49.08 μέχρι καὶ 49.11, 50.09, 51.04, 52.02, 53.11, 54.05, 56.07, 57.10, 57.11, κεφ. 58, δ. κλ. 59.02, 59.06, 59.08, 59.10 καὶ 59.13, κεφ. 60, κεφ. 61, κεφ. 62, κεφ. 64, κεφ. 65, κεφ. 66, κεφ. 67, δ.κλ. 68.02, 68.10 μέχρι καὶ 68.13, 69.05, 69.07, 69.08, 69.10 μέχρι καὶ 69.14, 70.05 μέχρι καὶ 70.07, 70.13, 70.14, 70.16, 70.19, 71.12 μέχρι καὶ 71.16, 73.21Α2, 3 καὶ 4, 73.38, 73.40Γ, Ζ, Θ, Κ, Ν, Π καὶ Τ, 74.17 μέχρι καὶ 74.19, 75.06Β, 76.15, 76.16Ζ3, 82.09Α, 82.13Γ καὶ Ε, 82.14, 83.01, 83.02, 83.06 μέχρι καὶ 83.13, 84.12Β, 84.15Β1α καὶ 6Ι, 84.17 Δ, 84.18Γ1α, 84.40Β, 84.61, 85.03, 85.06, 85.10Β, 85.12Α μέχρι καὶ Ε, 85.14, 85.15Α3, 85.20, 87.09 (ἐξαιροῦνται τὰ κυλινδρισμοῦ μέχρι 50 CC καὶ ἐκεῖνα ποὺ θὰ ταξινομηθοῦν γιὰ δημόσια χρήση), 87.13, 87.14 Β2 (μόνο τὰ τροχόσπιτα), 89.01Β1αΙαα, Β2α, Β2βΙ, ΙΙ καὶ V, 90.04 Β1, 90.07, 90.08, 90.09, 90.10Α καὶ Β, 91.01, 91.02, 91.04, Κεφ. 92, δ.κλ. 94.01Β, 94.03Β, 95.05, 95.08, Κεφ. 97 (ἐξαιρεῖται ἡ δ.κλ. 97.06) καὶ Κεφ. 98.

2. Ἐφ' ὅσον ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος κατὰ τὴν προηγούμενη παράγραφο ἔχει ἤδη καταβληθεῖ, συμψηφίζεται τὸ ποσὸν ποὺ καταβλήθηκε μὲ τὸν ἐπιβαλλόμενο κατὰ τὸ ποσὸν ποὺ τὸν καλύπτει.

3. Τὸ ἐδάφιο γ' τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«γ'. Συσκευὲς τῆς δασμολογικῆς κλάσης 92.11 Α1-3, ἔστω καὶ συνδυασμένες μὲ συσκευὲς λήψης τῆς δασμολογικῆς κλάσης 85.15Α3».

4. Ἡ διάταξη τῆς προηγούμενης παραγράφου 3 ἰσχύει ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1980.

Ἄρθρο 4.

1. Ὅλες οἱ φορολογικὲς ἐπιβαρύνσεις, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δασμοὺς ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς κείμενες διατάξεις γιὰ τὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ τὶς βάσεις αὐτῶν ἐνσωματώνονται σ' ἕνα μόνο εἰδικὸ φόρο κατανάλωσης ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Ὡς ἀξία νοεῖται ἐκείνη ποὺ λαμβάνεται ὑπόψη καὶ γιὰ τὴν εἴσπραξη τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν.

Οἱ συντελεστὲς τοῦ φόρου ὁρίζονται:

α. Γιὰ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ ὑπάγονται στὶς δασμ. διακρίσεις 87.02 Β2α καὶ 87.02 Γ2β σὲ δέκα πέντε τὰ ἑκατὸ (15%).

β. Γιὰ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ ὑπάγονται στὴ δασμ. διάκριση 87.02 Β2β σὲ εἴκοσι τρία τὰ ἑκατὸ (23%).

2. Ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ ἀναφέρονται στὴν προηγούμενη παράγραφο 1β, τὰ ὅμοια ἢ παραπλήσια μὲ τὰ ἐπιβατικὰ τῆς δασμ. διάκρισης 87.02Α2α, τύπου STATION WAGON μὲ μὴ προωθημένο σύστημα ὁδήγησης καὶ μὲ ὠφέλιμο φορτίο μέχρι χίλια ἑκατὸ (1100) χ.λ.γ., ὑπάγονται σὲ ποσοστὸ φόρου ἑβδομήντα τὰ ἑκατὸ (70%).

3. Ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν φθάσει στὴ χώρα μέχρι καὶ τὶς 23.6.1980 ἐπιβαρύνονται μὲ ποσοστὸ φόρου σαράντα πέντε τὰ ἑκατὸ (45%), ἐφόσον τελωνίσθηκαν μέχρι τὶς 30.9.1980.

4. Γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ παραπάνω φόρου κατανάλωσης, ἀπὸ 1.1.1981, τὰ αὐτοκίνητα ποὺ ἀναφέρονται στὶς προηγούμενες παραγράφους προσδιορίζονται δασμολογικὰ μὲ βάση τὶς ἀντίστοιχες διακρίσεις τοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς ποὺ ἰσχύει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία αὐτή.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχίζει ἀπὸ τὶς 24.6.1980, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3, ὡς πρὸς τὰ αὐτοκίνητα μὲ ὠφέλιμο φορτίο ἀπὸ 1001 μέχρι 1100 χ.λ.γ., ποὺ ἰσχύουν ἀπὸ 15.7.1980.

Ἄρθρο 5.

1. Στὸν εἰδικὸ φόρο κατανάλωσης, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου καὶ μὲ τὶς ἴδιες διακρίσεις, ὑπάγονται καὶ τὰ ὅμοια φορτηγὰ αὐτοκίνητα ποὺ κατασκευάζονται ἢ συναρμολογοῦνται στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Χώρας.

2. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς φορολογητέα ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ πώλησης τῶν εἰδῶν αὐτῶν ἀπὸ τοὺς κατασκευαστὲς ἢ τοὺς ἐνεργοῦντες τὴ συναρμολόγηση, μειωμένη κατὰ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) ἐφόσον ἡ προστιθέμενη στὸ ἐσωτερικὸ ἀξία στὸ κόστος τοῦ αὐτοκινήτου ὑπερβαίνει τὸ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%), ἄλλως ἡ τιμὴ πώλησης, ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸ τῆς φορολογητέας ἀξίας, μειώνεται κατὰ τριάντα τὰ ἑκατὸ (30ο/ο).

Σὲ περίπτωση ποὺ δὲν ὑπάρχει τιμὴ πώλησης ὁ φόρος θὰ ὑπολογίζεται στὴν τεκμαρτὴ ἀξία.

Ὡς τεκμαρτὴ ἀξία θεωρεῖται ἡ τιμὴ πώλησης ὅμοιων φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ ἐγχώριους κατασκευαστὲς ἢ συναρμολογητὲς αὐτῶν.

3. Ὁ φόρος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποδίδεται στὸ Δημόσιο μὲ δήλωση τοῦ ὑπόχρεου.

Ὅλα τὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν ὑποβολὴ τῆς δηλώσης, τὴν ἐπαλήθευση αὐτῆς, τὴ βεβαίωση καὶ εἴσπραξη τοῦ φόρου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορώντων στὶς προσαυξήσεις, τὴν παραγραφὴ τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἄσκηση προσφυγῶν καὶ ἔνδικων μέσων καὶ ἐν γένει στὴ διαδικασία βεβαίωσης τοῦ φόρου, διέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν κάθε φορὰ στὴ φορολογία κύκλου ἐργασιῶν.

4. Προϋπόθεση γιὰ τὴ χορήγηση ἄδειας κυκλοφορίας τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ εἰδικοῦ φόρου κατανάλωσης.

Οἱ ὅροι καὶ ἡ διαδικασία τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου αὐτοῦ θὰ καθορισθοῦν μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ποὺ θὰ δημοσιευθοῦν στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης.

5. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐδαφίου α΄ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν πώληση φορτηγῶν αὐτοκινήτων ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ παρὸν ἄρθρο.

Ἐπίσης, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1146/1972 «περὶ τρόπου μεταβιβάσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ αὐτοκινήτων ὀχημάτων καὶ μοτοσυκλεττῶν» οἱ πωλήσεις τῶν αὐτοκινήτων αὐτῶν ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις.

6. Τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ φόρο κύκλου ἐργασιῶν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς προηγούμενης παραγράφου δικαιοῦνται καὶ οἱ βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδά τους ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν πώληση στὶς ἐγχώριες αὐτοκινητοβιομηχανίες μερῶν, ἐξαρτημάτων καὶ ὑλικῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ ἢ συναρμολόγηση ἀπὸ αὐτὲς φορτηγῶν αὐτοκινήτων ποὺ ὑπάγονται στὸν εἰδικὸ φόρο κατανάλωσης τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Οἱ ὅροι καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλαγῆς θὰ καθορισθοῦν μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ποὺ θὰ δημοσιευθοῦν στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης.

7. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 827/1978 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν θεμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἰσχύουν καὶ γιὰ τὰ ἐξαρτήματα καὶ ὑλικὰ κατασκευῆς ἢ συναρμολόγησης τῶν αὐτοκινήτων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρο 6.

Κυρώνεται ἀπὸ τότε ποὺ ἴσχυσε ἡ παρακάτω ἀναφερόμενη ἀριθ. Ε. 2683/1088/24.8.1978 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν μὲ τὴν ὁποία ἐπαναφέρονται οἱ δασμοὶ καὶ φόροι ποὺ εἶχαν ἀνασταλεῖ στὸν εἰσαγόμενο ἄφρυκτο (ὠμὸ) καφέ:

Διαταγὴ ἀριθ. Ε. 2683/1088/24.8.1978 Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. «Κατόπιν τοῦ ἀριθ. Α1-6115/17.8.1978 Σήματος Ὑπουργείου Ἐμπορίου περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ἀφρύκτου καφέ, ἀνακοινοῦμε ὅτι ἀπὸ 25.8.1978 αἴρεται ἡ ἰσχύουσα δυνάμει τῆς ἀριθ. 203/17.5.1976 ἀποφάσεως Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀναστολὴ εἰσπράξεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ὡς καὶ ἐγκριθεῖσα δυνάμει τῶν ἀριθ. 360/27.11.1976 καὶ 381/15.12.1976 ἀποφάσεων τῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς, ἡ ἰσχὺς τῶν ὁποίων παρατάθηκε μὲ τὴν ἀριθ. 394/4.1.1977 ὅμοια ἀπόφαση ἀναστολῆς εἰσπράξεως κατὰ ποσοστὸ 50ο/ο τοῦ Φ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Φόρου ἄρθρ. 17 Ν.Δ. 3092/1954 ὡς καὶ τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καφὲ ἀφρύκτου (ὠμοῦ) τῆς δασμ. κλάσεως 09.01 Α.

Ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας (25.8.1978) παρακαλοῦμε γιὰ τὴν εἴσπραξη κανονικῶς τῶν προβλεπομένων δασμῶν, λοιπῶν φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ὡς ἄνω εἴδους καφὲ STOP».

Ἄρθρο 7.

1. Τὸ ἐδάφιο δ΄ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 363/1976, ὅπως ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«δ. Ἀπὸ ἕνα ποσοστὸ προσαύξησης τῶν ἀνωτέρω στοιχείων α΄ καὶ β΄, 7% ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὰ ἔξοδα ἀσφάλισης καὶ μεταφορᾶς τοῦ αὐτοκινήτου στὴ Χώρα.

Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ γιὰ αὐτοκίνητα ὑπερπόντιων χωρῶν ὁρίζεται σὲ 25ο/ο».

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχίζει ἀπὸ 3.3.1981.

Ἄρθρο 8.

1. Δασμοί, φόροι, τέλη, εἰσφορὲς καὶ δικαιώματα ὑπὲρ του Δημοσίου ἢ τρίτων ποὺ καταβλήθηκαν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων χωρὶς νομοθετικὴ πρόβλεψη ἢ βάσει νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ἡ ψήφιση δὲν ἐπακολούθησε κατὰ τὸ ἄρθρο 78 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, δὲν ἐπιστρέφονται, ἐφόσον ἔχουν ἐπιρριφθεῖ στοὺς καταναλωτὲς ἀπὸ τὸν εἰσαγωγέα ποὺ τοὺς κατέβαλε.

2. Ἡ διάταξη τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ σὲ ἐξαγωγικοὺς δασμούς, φόρους κατανάλωσης, τέλη ποὺ καταβάλλονται σὲ εἴδη παραγόμενα καὶ ὑπηρεσίες παρεχόμενες στὸ ἐσωτερικό.

3. Σὲ περίπτωση ἀναζήτησης τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν τῶν προηγούμενων παραγράφων, τὸ βάρος τῆς ἀπόδειξης γιὰ τὴ μὴ ἐπιρριψή τους στὴν κατανάλωση ἔχει ὁ αἰτούμενος τὴν ἐπιστροφή.

4. Οἱ διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ σὲ ὑποθέσεις γιὰ τὶς ὁποῖες δὲν ἔχει ἀκόμη ἐκδοθεῖ τελεσίδικη δικαστικὴ ἀπόφαση.

Ἄρθρο 9.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης ἐκτὸς ἂν διαφορετικὰ ὁρίζεται σ' αὐτές.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 30 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1224

Τροποποίηση τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν», ποὺ ἀναφέρονται στὸ ὅριο ἡλικίας τῶν ἐκλογέων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα Νόμον:

Ἄρθρο 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Π.Δ. 895/1981 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νομοθεσίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν οἱ πολῖτες Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμπληρώσει τὸ δέκατο ὄγδοο ἔτος τῆς ἡλικίας τους».

Ἄρθρο 2.

Μὲ προεδρικὸ διάταγμα, ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, θὰ διατυπωθοῦν σὲ ἑνιαῖο κείμενο στὴ δημοτικὴ γλώσσα ὅλες οἱ ἰσχύουσες διατάξεις τῆς νομοθεσίας γιὰ τὴν ἐκλογὴ βουλευτῶν, ὅπως τροποποιοῦνται μὲ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρο 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ — ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 30 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ' 1225

Χορήγηση ἄδειας ἄσκησης ἐπαγγέλματος στοὺς διπλωματούχους μηχανικοὺς ἀνώτατων σχολῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα Νόμον:

Ἄρθρο 1.

1. Ἀπὸ τὴ χρονολογία ποὺ θὰ ἀρχίσει νὰ ἰσχύει ὁ νόμος αὐτός, ἡ ἁρμοδιότητα γιὰ τὴ χορήγηση τῆς ἄδειας ἄσκησης τοῦ ἐπαγγέλματος στὴν Ἑλλάδα στοὺς διπλωματούχους μηχανικοὺς ἰσότιμων ἀνώτατων σχολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνήκει στὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριο τῆς Ἑλλάδας.

2. Μὲ κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Δημοσίων Ἔργων, ποὺ πρέπει νὰ ἐκδοθοῦν μέσα σὲ 2 μῆνες ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου αὐτοῦ, μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδας, ρυθμίζονται οἱ προϋποθέσεις καὶ διαδικασίες γιὰ τὴ χορήγηση τῆς παραπάνω ἄδειας, τὰ ὅσα ἀφοροῦν στὸ εἶδος, στὴν ἁρμοδιότητα, στὴ σύνθεση καὶ στὴ συγκρότηση τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Ὁμάδων ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, στὸν τύπο τῆς χορηγούμενης ἄδειας, τὰ ποσὰ τῶν παραβόλων ποὺ καταβάλλουν στὸ ΤΕΕ οἱ ὑποψήφιοι, ὡς καὶ κάθε ἄλλη λεπτομέρεια ποὺ κρίνεται ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἴδιου σκοποῦ.

3. Στὶς διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων ὑπάγονται καὶ οἱ περιπτώσεις τῶν διπλωματούχων μηχανικῶν ἀνώτατων σχολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ εἰδικότητες ποὺ δὲν εἶναι ἀντίστοιχες μὲ διπλωματούχων μηχανικῶν ἀνώτατων σχολῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ Διαπανεπιστημιακὴ Ἐπιτροπή, ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 3 τοῦ ν. 983/1979 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ν. 646/1977 «περὶ μετεγγραφῆς φοιτητῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, ρυθμίσεως θεμάτων προσωπικοῦ τῶν Α.Ε.Ι. καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκεῖ τὶς ἁρμοδιότητές της, ἐπὶ δίμηνο ἀπὸ τότε ποὺ θὰ ἀρχίσει νὰ ἰσχύει ὁ νόμος αὐτός.

2. Μετὰ τὴν πάροδο τοῦ παραπάνω δίμηνου καταργεῖται ἡ Διαπανεπιστημιακὴ Ἐπιτροπὴ καὶ περιέρχονται αὐτόματα στὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριο τῆς Ἑλλάδας ὅλες οἱ ἐκκρεμεῖς στὴ Διαπανεπιστημιακὴ Ἐπιτροπὴ ὑποθέσεις, τὸ ἀρχεῖο της, ὡς καὶ τὸ χρηματικὸ ὑπόλοιπο ποὺ ὑπάρχει, μετὰ τὴν ἐξόφληση τῶν κάθε φύσης ὑποχρεώσεών της.

Ἄρθρο 3.

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν δαπανῶν ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου αὐτοῦ, γράφονται ἀνάλογες πιστώσεις στὸν προϋπολογισμὸ ἐξόδων τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδας.

Ἄρθρο 4.

Ἀπὸ 1.9.1983 ἀνατίθεται στὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριο τῆς Ἑλλάδας ἡ ἁρμοδιότητα χορήγησης τῆς ἄδειας ἄσκησης ἐπαγγέλματος στοὺς διπλωματούχους μηχανικοὺς τῶν ἀνώτατων σχολῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Γιὰ τὴ χορήγηση τῆς ἄδειας αὐτῆς ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Ἄρθρο 5.

Ἀπὸ τότε ποὺ ἀρχίζει νὰ ἰσχύει ὁ νόμος αὐτὸς καταργοῦνται ὁ α.ν. 1021/1938 καὶ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ ν. 983/1979, ὡς καὶ κάθε ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξη ποὺ ρυθμίζει μὲ διαφορετικὸ τρόπο τὰ ἴδια θέματα.

Παραγγέλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ — ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ — ΑΠ. - ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 30 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1366

Ὁρισμὸς ἀνωτάτου ὁρίου ἡλικίας γιὰ τὴν πρόσληψη σὲ ὀργανικὲς θέσεις τεχνικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος μὲ σχέση ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 993/79 «περὶ τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου».

2. Τὴ γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 1388/1981, πρότασει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο μόνο.

Ὁρίζεται τὸ 45ο ἔτος ὡς ἀνώτατο ὅριο ἡλικίας τῶν προσλαμβανομένων γιὰ τὴν πλήρωση τῶν κατωτέρω ὀργανικῶν θέσεων τεχνικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῆς ΕΣΥΕ μὲ

σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, προβλεπομένων από το άρθρο 59 του Π.Δ. 1143/80 :

1. Μηχανοτεχνιτών
2. Οδηγών Αυτοκινήτων
3. Εργατών

Στον Υπουργό Συντονισμού αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήναι, 19 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ — **ΑΓΑΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ**

---

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1367

Κύρωσις του κανονισμού λειτουργίας του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου και της Εισαγγελίας αυτού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψιν :

1. Το άρθρον 1 παρ. 5 του Ν. 3810/1957.
2. Το άρθρον 64 παρ. 5 του Εισαγωγικού Νόμου του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.
3. Το άρθρον 8 του Ν. 1183/1981 και
4. Την υπ' αριθ. 27/1981 απόφασιν της Ολομελείας του Αρείου Πάγου (εν Συμβουλίω).

Προτάσει του επί της Δικαιοσύνης Υπουργού, αποφασίσαμεν :

Κυρούμεν τας υπό της Ολομελείας του Αρείου Πάγου γενομένας τροποποιήσεις του Κανονισμού λειτουργίας του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου και της Εισαγγελίας αυτού, εχούσας ούτω :

Άρθρον 1.

Η παρ. ΙΙΙ του άρθρου 1 του Κανονισμού λειτουργίας του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου και της Εισαγγελίας αυτού κυρωθέντος διά του από 9/1—3/3—1958 Β. Δ/τος και αντικατασταθέντος διά του υπ' αριθ. 595/79 Προεδρικού Διατάγματος, αντικαθίσταται ως έξής :

«ΙΙΙ. Τα τμήματα εις τα οποία διαιρείται ο Άρειος Πάγος είναι έξ, ήτοι τέσσαρα πολιτικά (Α.Β.Γ. και Δ) και δύο ποινικά (Ε και ΣΤ). Το Α' Πολιτικόν Τμήμα συνεδριάζει καθ' ημέραν Δευτέραν, προεδρεύει δε αυτού ο Α' κατά σειράν αρχαιότητος Αντιπρόεδρος. Το Β' Πολιτικόν Τμήμα συνεδριάζει καθ' ημέραν Τρίτην, προεδρεύει δε αυτού ο Β' κατά σειράν αρχαιότητος Αντιπρόεδρος. Το Γ' Πολιτικόν Τμήμα συνεδριάζει καθ' ημέραν Τετάρτην, προεδρεύει δε αυτού ο Γ' κατά σειράν αρχαιότητος Αντιπρόεδρος. Το Δ' Πολιτικόν Τμήμα συνεδριάζει καθ' ημέραν Παρασκευήν, προεδρεύει δε αυτού ο Δ' κατά σειράν αρχαιότητος Αντιπρόεδρος. Το Ε' Ποινικόν Τμήμα συνεδριάζει καθ' ημέραν Παρασκευήν, προεδρεύει δε αυτού ο Ε' κατά σειράν αρχαιότητος Αντιπρόεδρος. Το ΣΤ' Ποινικόν Τμήμα συνεδριάζει καθ' ημέραν Τρίτην, προεδρεύει δε αυτού ο ΣΤ' κατά σειράν αρχαιότητος Αντιπρόεδρος. Μεταβολή ως προς την Προεδρίαν των Τμημάτων δύναται να γίνη διά κοινής αποφάσεως του Προέδρου και των Αντιπροέδρων. Η απόφασις αυτή λαμβάνεται κατά πλειοψηφίαν τη συναινέσει πάντων των μετακινουμένων εις έτερον Τμήμα Αντιπροέδρων, εν ισοψηφία δε υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου».

Άρθρον 2.

Το άρθρον 4 του αυτού Κανονισμού αντικαθίσταται ως έξής :

«Άρθρον 4.1 εις το Ε' Ποιν. Τμήμα υπάγονται αιτήσεις αναιρέσεως επί εγκλημάτων του Ποιν. Κώδικος.

2. Εις το ΣΤ' Ποινικόν Τμήμα υπάγονται αιτήσεις αναιρέσεως επί εγκλημάτων των ειδικών νόμων και πάσα άλλη υπόθεσις δι' ήν ορίζεται αρμόδιον ποινικόν τμήμα.

3. Προς αποφυγήν υπερμέτρου επιβαρύνσεως ενός των Ποιν. Τμημάτων λόγω αυξήσεως του αριθμού των εις αυτό κατά τον παρόντα Κανονισμόν, υπαγομένων υποθέσεων, ο Εισαγγελέας δύναται να προσδιορίζη αιτήσεις αναιρέσεως υπαγομένας εις αυτό, εις το έτερον Ποινικόν Τμήμα».

Άρθρον 3.

Το άρθρον 5 του αυτού Κανονισμού αντικαθίσταται ως έξής :

«Εις την Ολομέλειαν υπάγονται αι οριζόμεναι υποθέσεις υπό του άρθρου 563 Κωδ. Πολ. Δικ. και των σχετικών διατάξεων του Κωδ. Ποινικής Δικονομίας, (άρθρα 10 και 513 παρ. 1), ως και του άρθρου 3 του Ν. 3810/57 καθ' ό μέρος τούτο διατηρείται εν ισχύι διά του άρθρου 64 παρ. 5 του Εισαγωγικού Νόμου του Κώδικος Πολ. Δικ.».

Άρθρον 4.

Το άρθρον 6 του αυτού Κανονισμού κατά τας παρ. Ι και ΙΙΙ αυτού αντικαθίσταται ως έξής :

Ι. «Το κατά το άρθρον 563 παρ. 2 Κωδ. Πολ. Δικ. ή το άρθρον 3 παρ. 1 εδαφ. β Νόμου 3810/57 κοινόν πρακτικόν περί παραπομπής της υποθέσεως εις την Ολομέλειαν συντασσόμενον υπό του Τμήματος Προδικασίας της Γραμματείας, ατελώς ως υπηρεσιακόν, καταχωρείται εις το βιβλίον Πράξεων Προέδρου (ανεξαρτήτως του Πολιτικού ή Ποινικού χαρακτήρος αυτού).

Αντίγραφον τούτου κεκυρωμένον υπηρεσιακώς θα τίθηται εις την δικογραφίαν προς νομιμοποίησιν της Ολομελείας».

ΙΙΙ. «Επί των περιπτώσεων της παραπομπής εις την Ολομέλειαν : α) του άρθρου 3 παρ. 1 εδ. β' (περίπτωσις τελευταία του Ν. 3810/57) διά πρακτικού του δικάζοντος Τμήματος, β) της παρ. 4 του άρθρου 580 Κ. Πολ. Δικ., γ) του εδαφ. γ της παρ. 2 του άρθρου 563 Κωδ. Πολ. Δικ. και της παρ. 3 του άρθρου 3 του Νόμου 3810/57 η παραπομπή θα διατάσσηται δι' αποφάσεως του Αρείου Πάγου καταχωρουμένης εις το ευρετήριον των αποφάσεων αυτού, η δε εισαγωγή προς εκδίκασιν εις την Ολομέλειαν επί μεν πολιτικών υποθέσεων θα γίνεται επιμελεία των διαδίκων, δι' εγγραφής εις το πινάκιον ουχί ατελώς και κλήσεως των διαδίκων, μη απαιτουμένης κατά το άρθρον 25 παρ. 5 του Ν. 3810/57 επιδόσεως της περί παραπομπής αποφάσεως ή πρακτικού, επί δε ποινικών υποθέσεων επιμελεία του Εισαγγελέως (άρθρον 4 παρ. 2)».

Άρθρον 5.

Αντικαθίσταται το άρθρον 7 του αυτού Κανονισμού κατά τας παρ. Ι, ΙΙΙ και V ως έξής :

Ι. «Η κατά το άρθρον 565 παρ. 2 Κωδ. Πολ. Δικ. αίτησις αναστολής υποβάλλεται εις τον Πρόεδρον του αρμοδίου τμήματος, όστις ορίζει επί ταύτης δικάσιμον και διατάσσει την εις τον Εισαγγελέα επίδοσιν».

ΙΙΙ. «Ο Πρόεδρος του αρμοδίου Τμήματος, δύναται διά της αυτής πράξεως ορισμού δικασίμου και παραγγελίας επιδόσεως εις τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου της αιτήσεως να διατάξη, εάν κρίνη τούτο απαραίτητον και την επίδοσιν ταύτης εις τον καθ' ου ορίζων συγχρόνως την προς τούτο προθεσμίαν».

V. «Κατά την ως άνω διαδικασίαν υπάγεται και εκδικάζεται η κατά την παρ. 2 του άρθρου 565 Κωδ. Πολ. Δικ. αίτησις ανακλήσεως της εκδοθείσης αποφάσεως επί της αιτήσεως περί αναστολής».

Άρθρον 6.

Αντικαθίσταται το άρθρον 10 του αυτού Κανονισμού ως έξής :

«Ο Πρόεδρος του Α.Π., επί τη προσαγωγή υπό του προϊσταμένου του τμήματος Προδικασίας της κατατεθείσης αυτώ αιτήσεως αναιρέσεως, καθορίζει δι' επισημάνσεώς του

ἐπὶ ταύτης τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα, ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος, δι' ἐπισημειώσεως ἐπίσης ἐπὶ ταύτης, ὁρίζει : α) δικάσιμον τῆς ὑποθέσεως, β) τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν, ἐν ὄψει τῆς ἐν ἄρθρῳ 568 παρ. 4 Κ. Πολ. Δικ. προθεσμίας κλητεύσεως καὶ γ) τὸν εἰσηγητὴν ἀρεοπαγίτην, εἰς ὃν ἀποστέλλεται ἀμελλητὶ ἡ δικογραφία ὑπὸ τοῦ τμήματος προδικασίας ὡς ἐν παρ. ΙΙ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὁρίζεται. Αἱ ἐπισημειώσεις αὗται συντάσσονται ἀτελῶς».

Ἄρθρον 7.

Αἱ κάτωθι διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἀντικαθίσταται τὸ ἄρθρον 820 Πολ. Δικ. διὰ τοῦ ἄρθρου 568 Κωδ. Πολ. Δικ.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 ἀντικαθίστανται τὰ ἄρθρα 826 παρ. 1 καὶ 826 παρ. 2 Πολ. Δικ. διὰ τῶν ἄρθρων 572 παρ. 1 καὶ 571 παρ. 2 Κ. Πολ. Δικ. ἀντιστοίχως.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 12 ἀντικαθίσταται τὸ ἄρθρον 807 παρ. 17 Πολ. Δικ. διὰ τοῦ ἄρθρου 559 παρ. 1 Κ. Πολ. Δικ.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 παρ. ΙΙ ἀντικαθίσταται τὸ ἄρθρον 870 Πολ. Δικ. διὰ τοῦ ἄρθρου 568 καὶ ἑπομ. Κωδ. Πολ. Δικ.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1982.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

---

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1368

Σύσταση στὸ Δῆμο Ἀχαρνῶν Νομοῦ Ἀττικῆς ἰδίου νομικοῦ προσώπου μὲ τὸ ὄνομα «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΩΔΕΙΟ ΑΧΑΡΝΩΝ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 137 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικα (Ν. 1065/1980).

2. Τὴν ἀριθ. 172/2.6.1981 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀχαρνῶν Νομοῦ Ἀττικῆς.

3. Τὴν ἀριθ. 1513 τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο μόνο.

1. Συνιστᾶται στὸ Δῆμο Ἀχαρνῶν Νομοῦ Ἀττικῆς ἴδιο νομικὸ πρόσωπο μὲ τὸ ὄνομα «ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΩΔΕΙΟ ΑΧΑΡΝΩΝ».

2. Σκοπὸς τοῦ νομικοῦ αὐτοῦ προσώπου εἶναι: Ἡ μόρφωση σ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Ὀργανικῆς — Συμφωνικῆς — Μελοδραματικῆς — Δραματικῆς καὶ Ὀρχηστρικῆς μουσικῆς, Ὀρχήστρας, ἐγχόρδων χορωδιῶν, ἡ διάδοση καὶ καλλιέργεια τῆς μουσικῆς σ' ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις, ἡ περισυλλογὴ καὶ μελέτη τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς λαογραφίας. ἡ καλλιέργεια τῆς Ἐθνικῆς μας μουσικῆς παράδοσης καὶ ὀργάνωση καλλιτεχνικῶν καὶ πνευματικῶν ἐκδηλώσεων.

3. Πόροι αὐτοῦ εἶναι: α) ἐτήσια ἐπιχορήγηση τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν 1.000.000 δραχμῶν, β) κάθε φύσεως εἰσφορές, δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες, γ) εἰσπράξεις ἀπὸ τὸ ἀντίτιμο τῶν πραγμάτων ἢ ὑπηρεσιῶν ποὺ παρέχονται ἀπὸ τὸ νομικὸ πρόσωπο. δ) εἰσπράξεις ἀπὸ ἐγγραφές, διδάκτρων καὶ ἐξετάστρων τῶν μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν τοῦ ὠδείου, ε) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἴδια περιουσία του καὶ στ) τυχὸν κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις.

4. Τὸ νομικὸ πρόσωπο διοικεῖται ἀπὸ ἑνδεκαμελὲς διοικητικὸ συμβούλιο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τούς: α) δήμαρχο ὡς πρόεδρο, β-ζ) ἕξη δημοτικοὺς συμβούλους καὶ η-ια) τέσσερις δημότες οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάλογη ἐπαγγελματικὴ μουσικὴ μόρφωση καὶ εἰδικὴ μουσικὴ μόρφωση.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου στὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος πλὴν τοῦ προέδρου, ἐκλέγονται μὲ σχετικὴ πλειοψηφία ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Ἀχαρνῶν ἀπὸ κατάλογο εἴκοσι προσώπων ποὺ τίθεται ὑπόψη του ἀπὸ τὸν πρόεδρο αὐτοῦ.

Ἂν ὑπάρχει ἰσοψηφία ἐνεργεῖται κλήρωση μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἔλαβαν τὸν ἴδιο ἀριθμὸ ψήφων.

Ἡ θητεία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴ δημοτικὴ περίοδο.

5. Τὸ νομικὸ πρόσωπο ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ σὲ κάθε ἀρχὴ ἀπὸ τὸν πρόεδρο καὶ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο.

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν, ἀναθέτουμε τὴν δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἀθήναι, 19 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

---

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1369

Τροποποίηση τοῦ Β. Δ/τος 764/1962 περὶ συστάσεως στὸ Δῆμο Μεγαρέων Νομοῦ Ἀττικῆς ἰδίου νομικοῦ προσώπου μὲ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Μεγάρων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 137 καὶ 235 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικα (Ν. 1065/1980).

2. Τὴν ἀριθ. 72/1981 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μεγαρέων Νομοῦ Ἀττικῆς.

3. Τὴν ἀριθ. 1360 τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν. ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο.

Οἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β. Δ/τος 764/1972 περὶ συστάσεως στὸ Δῆμο Μεγαρέων Νομοῦ Ἀττικῆς ἰδίου νομικοῦ προσώπου μὲ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Μεγάρων» ἀντικαθίστανται καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὲς προστίθεται πέμπτη παράγραφος. ὡς ἑξῆς :

«3. Πόροι τοῦ νομικοῦ προσώπου εἶναι : α) ἐτήσια ἐπιχορήγηση τοῦ Δήμου. ποὺ πρέπει νὰ καλύπτει τὴ δαπάνη μισθοδοσίας ἑνὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου 6ου βαθμοῦ. ἡ ὁποία ὁρίζεται σήμερα. στὸ ποσὸ τῶν 100.000 δραχμῶν. β) κάθε φύσεως δωρεές, ἐπιχορηγήσεις. κληρονομίες καὶ κληροδοσίες. γ) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτοῦ περιουσία. δ) εἰσπράξεις ἀπὸ τὸ ἀντίτιμο τῶν πραγμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν ποὺ παρέχονται ἀπὸ τὸ νομικὸ πρόσωπο καὶ ε) κάθε ἔσοδο ἀπὸ ὁποιαδήποτε νόμιμη αἰτία».

4. Τὸ νομικὸ πρόσωπο διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς διοικητικὸ συμβούλιο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τούς : α) δήμαρχο. ὡς πρόεδρο καὶ β-ε) τέσσερις δημότες καὶ κατοίκους Μεγάρων. Τὰ μέλη μὲ στοιχεῖα β-ε) ὁρίζονται ἀπὸ τὸ δημοτικὸ συμβούλιο.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴ δημοτικὴ περίοδο.

Τὸ Διοικητικὸ συμβούλιο ἐκλέγει ἀντιπρόεδρο ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ.

5. Τὸ νομικὸ πρόσωπο ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ κάθε ἀρχῆς ἀπὸ τὸν πρόεδρο καὶ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο».

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν, ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ Διατάγματος αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 19 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

---

(9)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1370

Μέθοδοι δειγματοληψίας καὶ ἀνάλυση τῶν λιπασμάτων καὶ σὲ συμμόρφωση μὲ τὴν ὁδηγία 77/535/ΕΟΚ/22.6.77 τῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴν 79/138 - ΕΟΚ/14.12.1978.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Νόμου 945/1979 «περὶ κυρώσεως τῆς Συνθήκης προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ὡς καὶ τῆς συμφωνίας περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἄνθρακος καὶ Χάλυβος».

2. Τὰ ἄρθρα 2, 143 καὶ 145 τῆς Πράξης «περὶ τῶν ὅρων προσχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν Προσαρμογῶν τῶν συνθηκῶν».

3. Τὴν ὁδηγία τῆς Ἐπιτροπῆς 77/535/ΕΟΚ/22.8.77 καὶ τὴν τροποποιητικὴ αὐτῆς 79/138 - ΕΟΚ/14.12.78 «περὶ προσεγγίσεως τῶν Νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν Μελῶν, τῶν σχετικῶν μὲ τὶς μεθόδους δειγματοληψίας καὶ ἀναλύσεως τῶν λιπασμάτων» ποὺ ἔχουν δημοσιευθεῖ στὰ ἀριθ. Ν. 213/77 καὶ Ν. 39/79 Φύλλα τῆς Ἐπίσημης Ἐφημερίδας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

4. Τὴν 770/1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο 1.

1. Αὐτὸ τὸ Προεδρικὸ Διάταγμα ἔχει σκοπὸ νὰ προσαρμόσει τὴν Ἑλληνικὴ Νομοθεσία μὲ τὴν Κοινοτικὴ καὶ εἰδικότερα μὲ τὶς διατάξεις τῆς ὁδηγίας 77/737 - ΕΟΚ/22.6.1977 τῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν Μελῶν τῶν σχετικῶν μὲ τὶς μεθόδους δειγματοληψίας καὶ ἀναλύσεως τῶν λιπασμάτων» τῆς τροποποιητικῆς της 79/138 - ΕΟΚ/14.12.78 καὶ τῶν παραρτημάτων τους τῶν σχετικῶν μὲ τὶς μεθόδους δειγματοληξίας καὶ ἀνάλυσης τῶν λιπασμάτων.

2. Κατὰ τοὺς ἐπίσημους ἐλέγχους τῶν λιπασμάτων ποὺ φέρουν τὴν ἔνδειξη «Λίπασμα ΕΟΚ» οἱ δειγματοληψίες καὶ οἱ ἀναλύσεις τῶν λιπασμάτων αὐτῶν θὰ ἐκτελοῦνται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις καὶ τοὺς ὅρους τῶν Παραρτημάτων τῶν ὁδηγιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς 77/535 - ΕΟΚ/22.6.77 καὶ 79/138 - ΕΟΚ/14.12.78 «περὶ προσεγγίσεως τῶν Νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν Μελῶν τῶν σχετικῶν μὲ τὶς μεθόδους δειγματοληψίας καὶ ἀναλύσεως τῶν λιπασμάτων» ὅπως δημοσιεύθηκαν στὴν εἰδικὴ ἔκδοση, στὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα, τῆς Ἐπίσημης Ἐφημερίδας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (τεῦχος 13 τόμος 006 σελίδα 52 καὶ τεῦχος 03 τόμος 024 σελίδα 66 ἀντίστοιχα).

Ἄρθρο 2.

Ἡ 1434/1957 ἀπόφαση τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη διάταξη ποὺ δὲν εἶναι σύμφωνη μὲ αὐτὸ τὸ Προεδρικὸ Διάταγμα, καταργεῖται.

Ἄρθρο 3.

Αὐτὸ τὸ Προεδρικὸ Διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Τὴ δημοσίευση τοῦ Προεδρικοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, ἀναθέτουμε στὸν Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσή του στοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

Ἀθῆναι, 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΑΣ — **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ**

---

(10)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1371

Ἀντικατάστασις καὶ συμπλήρωσις διατάξεών τινων τοῦ Π.Δ. 891/1981 «περὶ τῆς ὀρεινῆς γεωργίας καὶ τῆς γεωργίας εἰς ὡρισμένας μειονεκτικὰς περιοχάς».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις : α) Τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 945/1979 «περὶ κυρώσεως τῆς Συνθήκης Προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ὡς καὶ τῆς συμφωνίας «περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἄνθρακος καὶ Χάλυβος». β) Τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 1104/1980 «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες, ἱδρύσεως Διπλωματικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ ρυθμίσεως ἄλλων συναφῶν ὀργανωτικῶν θεμάτων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1604/1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Π. Δ 891/1981 ὑποβληθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παραγρ. 4 αὐτοῦ, ἐμπροθέσμως ἐνστάσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξητάσθησαν δι' οἱονδήποτε λόγον ἐντὸς τῆς αὐτόθι 30νθημέρου προσθεσμίας, δὲν θεωροῦνται ἀπορριφθεῖσαι, ἀλλὰ ἐξετάζονται κατ' οὐσίαν μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1982.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παραγρ. 1 περίπτωσις α' προβλεπόμεναι ὀρειναὶ καὶ μειονεκτικαὶ περιοχαί, διαλαμβάνονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Παραρτήματος τῆς ὁδηγίας 81/645/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 24.8.1981 (L. 238/24.8.1981).

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΑΣ — **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ**

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ